

ה"ת 20587/09/22 - משה אמיתי ע" נגד משטרת ישראל - אח"מ מג"ב חוף - ע"י פקד מתן בדש 2. רשות הטבע והגנים ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 20587-09-22 אמיתי נ' אח"מ מג"ב חוף - חקירות בסיס חריש
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מבקש משה אמיתי ע" ב"כ עוה"ד ניר זנו ו/או עוה"ד זהבה קרן
נגד
משיבות 1. משטרת ישראל - אח"מ מג"ב חוף - ע"י פקד מתן
2. רשות הטבע והגנים ע"י ב"כ עוה"ד עידית
רייכרט ועוה"ד דן שרון

החלטה
לפני בקשה להשבת תפוסים - 8 איילים.

רקע

1. המבקש הוא הבעלים והמנהל של חוות "יער האיילים" במושב אודם שברמת הגולן, מזה שנים רבות. מדובר בחווה שנכון למועד הרלבנטי לארוע נשוא הבקשה, במשך שנים לפני כן וגם נכון לעת הזו, הוחזקו ומוחזקים בה עשרות איילים מזנים שונים (**להלן: "חוות האיילים"**).
2. אין חולק על כך שהמבקש החזיק ועודנו מחזיק באיילים בהתאם ל"היתר להחזקת חיות בר וערכי טבע מוגנים ומוצריהם", שניתן לו ע"י משיבה 2 (**להלן: "ההיתר"**) ובשנת 2019 הוגבל באופן מסוים בעקבות שימוע מינהלי שנערך לו, כפי שיובהר עוד להלן. בהתאם לתנאים המפורטים בהיתר, היה המבקש אחראי על רווחת האיילים והחזקתם כנדרש, בתנאים שימנעו את בריחתם או גניבתם ויבטיחו את שלומם ובריאותם.
3. בתאריך 14.8.22 נעצר המבקש ע"י משיבה 1, בחשד כי שחט איילה שהוחזקה בחווה שבבעלותו ובעשותו כן ביצע עבירה של התעללות בבעל חיים והמתתו, לפי סעיף 549 לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) תשנ"ד - 1994. ביום 15.8.22 הוארך מעצרו של המבקש ע"י שופט בית משפט השלום בעכו עד ליום 16.8.22 ואז שוחרר בתנאים מגבילים שתקפם הוארך בהסכמה עד ה- 23.8.22 (**ר' תיק מ"י 31558-08-22**).

4. בתאריך 22.8.22 פנתה משיבה 2 לבית משפט השלום בחדרה בבקשה להוצאת צו חיפוש ותפיסה מתמשך שיאפשר לה את תפיסת האיילים בחווה בהדרגה, הן בשל מורכבות הארוע מבחינה לוגיסטית ובשל הצורך בהעברת האיילים למקומות חלופיים מתאימים, והן על רקע חובתה לשקול שיקולים של צער בעלי חיים במסגרת הפעלת הסמכות הנתונה לה מכח חוק הגנת חייית הבר. צו התפיסה התבקש לטובת חילוט האיילים בהמשך ההליך ומניעת הפגיעה בהם, לאור חשדות שהצטברו במהלך החקירה אודות שחיטה שלא כדין של איילים שהם חיות בר מוגנות. בהחלטתו מאותו יום - 22.8.22, התיר בית המשפט (כב' השופט א' קפלן) את ביצוע הצו "במספר שלבים בתוך 30 ימים" (להלן: "צו החיפוש והתפיסה").

5. צו החיפוש והתפיסה בוצע ע"י המשיבות בחלקו בתאריך 29.8.22, אז נתפסו 8 מתוך עשרות האיילים שהיו באותה עת בחווה. באותו מעמד הוזהר המבקש לבל יעביר את שאר האיילים ו/או יעשה כל שינוי במצבם, ללא היתר.

הבקשה ונימוקה

6. בתאריך 8.9.22 הגיש המבקש את הבקשה שלפני, כי אורה למשיבות להשיב לידי 8 האיילים שנתפסו.

נימוקי הבקשה:

א. מדובר במקרה שלא מתקיימת בו ולו אחת משלוש התכליות שעשויות להצמיח מקור סמכות חוקי להמשך החזקת האיילים עד לסיום הליכי המשפט, והן:

- הצגת החפץ התפוס כראיה במשפט.
- מניעת ביצוע עבירות באמצעות החפץ התפוס בעתיד.
- אפשרות חילוט החפץ בסוף ההליך המשפטי, כאמצעי עונשי.

התפוסים הם יצורים חיים שהמשיבות אינן מתכוונות להציגם כראיה במשפט וגם לא לבקש את חילוטם בסופו, ככל שיוגש כנגד המבקש כתב אישום. בהנחה כי התכלית היחידה העומדת בבסיס תפיסת האיילים היא התכלית המניעתית, כי אז אופן התנהלות המשיבות אינו ברור כלל וכלל, שכן משיבה 2 הסתפקה בתפיסת 8 איילים בלבד והותירה את כל שאר האיילים (למעלה מ-40) בידי המבקש - אותו אחד שלטענתה מסכן את בריאותם ושלומם.

ב. הארוע נושא החקירה שנפתחה כנגד המבקש הוא ארוע חריג וטענותיו כנגד אופן התנהלות המשיבות כלפיו, רבות. טענתו העיקרית היא כי מדובר במקרה שבו הופעל נגדו "סוכן מדיח" אשר שכנע אותו לשחוט עבורו את האייל ואף איפשר לו לעשות כן מבלי שניסה לעצרו ברגע האמת.

ג. המשך החזקת האיילים בידי המשיבות יסב להם נזק בלתי הפיך שכן חוות האיילים היא סביבתם הטבעית והוצאתם ממנה עלולה לגרום להם נזק בריאותי משמעותי.

7. בדיון שהתקיים בפני רק ביום 31.10.2 (בעקבות מספר בקשות דחיה מטעם ב"כ הצדדים ובהסכמתם), חזרו ב"כ המבקש על הטענות דלעיל ובהתייחסותם לתגובות המשיבות (שתפורטנה עוד להלן), הוסיפו וטענו בין השאר כי "מבצע הסוכן המדיח" שנועד להפיל את המבקש, השתבש באופן שבו אף המשיבות או מי מהן לא הצליחו למנוע את שחיתת האייל. עוד טענו ב"כ המבקש כי מאז מעצרו ותפיסת האיילים לאחר מכן, הוצג בפניו מצג כאילו כתב האישום המתוכנן אותו מתכוונת משיבה 2 להגיש נגדו, יוגש בתוך התקופה בה היה נתון בהסכמתו תחת תנאי שחרור מגבילים ולא היא, שכן מאז חלפו כחודשיים, כתב אישום אין, והפגיעה בפרנסת המבקש ומשפחתו רק הולכת וגדלה.

תגובות המשיבות

8. משיבה 1 מתנגדת לבקשה מן הטעם שתפיסת האיילים נועדה לשמירה והגנה על חייהם, שכן לאור יחסו של המבקש אליהם, ברור כי לא יהיו בטוחים כל עוד יימצאו בחזקתו.

ועוד - המבקש כבר הורשע בעבר (מאי 2021) בעבירה שבוצעה בנסיבות דומות - עובדה שיש בה כדי ללמד על מידת מסוכנותו הגבוהה לשלומם.

9. משיבה 2 המתנגדת לבקשה גם כן, טענה בתגובתה בכתב כי:

א. בבקשתו להשבת האיילים התפוסים, הסתיר המבקש את עובדת הרשעתו הקודמת, על פי הודאתו, בביצוע עבירה דומה (ר' ת"פ (טבריה) 6434-12-20) שבגינה הוטל עליו בין השאר עונש של מאסר על תנאי שיהא בר הפעלה היה והוא יורשע בבוא העת בתיק זה.

אם לא די בכך, אזי מאז הרשעתו הקודמת בחודש מאי 2021, "צבר" המבקש אירועים נוספים, עובדה שיש בה בלבד כדי להקים את התכלית המניעתית העומדת בבסיס התפיסה.

ב. צו החיפוש תוכנן מלכתחילה להתבצע בשלבים, על פני 30 ימים, ואולם עם הגשת הבקשה דנן (ביום 8.9.22 - ר.ס.מ), פסקה המשיבה מלבצעו עד שבית המשפט יכריע בה.

ג. בכוונת משיבה 2 לפעול כנגד המבקש גם במישור המינהלי, הווה אומר לשלול ממנו את ההיתר שניתן לו להחזיק באיילים, שכן העבירה המיוחסת לו היא שחיתת אייל אדום שהוחזק בחווה שבבעלותו על פי היתר, בכוונה לסחור בבשרו תמורת כסף. מעשה זה והמעשים שנלוו לו, לפני ואחרי השחיטה, מעלים חשדות להתעללות והתאכזרות בבעל חיים, פגיעה וסחר בערך טבע מוגן, צייד חיות בר מוגנת וסחר בה. לטענת ב"כ המבקש בדבר ביצוע השחיטה בפועל על אף שמדובר היה ב"סוכן סמוי/מדיח"

מטעמה שיכול היה למנוע זאת, השיבו ב"כ המשיבות כי הדבר ארע בעקבות תקלה מצערת (תשובה שיש לה ביסוס בחומר החקירה בו עיינתי - ר.ס.מ.).

ד. בשימוע שנערך למבקש מיד לאחר הארוע הקודם שבגיניו הורשע כאמור, שקלה משיבה 2 שיקולים שונים שהביאוה בסופו של דבר להתיר לו את המשך החזקת חיות הבר שברשותו, בעיקר בשל נסיבותיו האישיות ומתוך בחירה ליתן בו אמון, שאותו הוא הפר עתה באופן בוטה ונלוז.

10. בדיון מיום 31.10.22 הוסיפו ב"כ משיבה 2 וטענו כי המבקש הוא למעשה "רוצח איילים שיטתי", המבקש להציג את החווה שבבעלותו כעסק תיירותי ייחודי, אך בפועל משתמש בה כעלה תאנה לעסק שבמהלך 8-10 השנים האחרונות לפחות, שוחט איילים תוך ניצול ההיתר שניתן לו. ב"כ משיבה 2 הוסיפו וטענו כי כתב האישום לא הוגש עד כה וגם השימוע המינהלי טרם נערך, משום שמדובר בפרשה מורכבת הכרוכה בין השאר בטיפול בחסיונות. עם זאת - כך הצהירה - "כתב האישום יוגש גם יוגש בעת הקרובה, בתוך כשבועיים" והשימוע המינהלי ייערך לאחר מכן שכן לא יאה זה נכון לחשוף בפני המבקש את חומר החקירה בטרם יוגש כתב האישום. לשאלתי מדוע מרבית האיילים נותרו בחווה בחזקת המבקש, השיבו ב"כ משיבה 2 כי הליך הוצאתם מורכב שכן לא ניתן להוציאם בבת אחת, דבר העלול לגרום להם לטראומה ופגיעה, וגם יש למצוא מקומות חלופיים שיתאימו להם.

התייחסות המבקש לטענות המשיבות

11. בהתייחסותו לטענות ב"כ המשיבות טען ב"כ המבקש כי בארוע הקודם שבעקבותיו הועמד המבקש לדין וגם הורשע, נערך השימוע המינהלי עוד לפני שכתב האישום הוגש. אשר לטענות בדבר הסתרת עברו הפלילי של המבקש, טען בא כוחו כי זה אינו רלבנטי לבקשה להשבת האיילים התפוסים במקרה דנן.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

12. סעיף 23 לפקודת סדר הדין הפלילי [מעצר וחיפוש] (נוסח חדש) תשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ"), שמכוחו הוגשה בקשת משיבה 1 לתפוס את האיילים נושאי הבקשה שלפני, קובע כי:

"רשאי שופט ליתן צו לערוך חיפוש בכל בית או מקום

(להלן - צו חיפוש) אם -

(1) החיפוש בו נחוץ כדי להבטיח הצגת חפץ לצורך כל חקירה,

משפט או הליך אחר;

(2) יש לשופט יסוד להניח שהוא משמש להחסנתו או למכירתו של חפץ גנוב, או שנשמר בו או מוחסן בו חפץ שנעברה בו או לגביו עבירה, או ששימש, או מתכוונים להשתמש בו, למטרה לא חוקית;

(3) יש לשופט יסוד להניח שנעברה עבירה או שמתכוונים לעבור עבירה נגד אדם הנמצא בו".

בהתאם לסעיף 1 לפסד"פ - "חפץ - לרבות... בעל חיים".

בית המשפט שנעתר לבקשת משיבה 1 והתיר את ביצוע הצו לתפיסת האיילים בחווה שבבעלות המבקש, בשלבים, בתוך 30 ימים, ציין בהחלטתו כי הצו ניתן בשל חשד לביצוע עבירה שיש בה פגיעה בערכי טבע מוגנים.

התפיסה עצמה בוצעה בהתאם להוראת סעיף 32(א) לפסד"פ הקובע כי:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי

באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה, או

שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או

שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

סעיף 34 לפסד"פ שמכוחו הוגשה בקשת המבקש קובע כי:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח

משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר

מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט

שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו

בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו.

13. חוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) תשנ"ד - 1994, שם את בעלי החיים במרכז וקובע כי על בעליו ו/או מחזיקו של בעל חיים מוטלת חובה לדאוג לשלומם, לרווחתם ולבטחונם. חוק זה מפרט את החובות המוטלות על בעליהם ו/או מי שמחזיקים בבעלי חיים, את ההתנהגויות האסורות כלפיהם, וקובע דרכי פיקוח ואמצעי פיקוח ואכיפה שונים.

בפסק הדין שניתן בעפ"א (מחוזי ב"ש) 33135-08-18 מדינת ישראל - משרד החקלאות ופיתוח הכפר נ' ניסני (04.12.2018), הפנה בית המשפט להתייחסות כב' השופט גולדברג, בבג"צ 6446/96 העמותה למען החתול נ' עיריית ערד, פ"ד נה(1) 769 (03.02.1998), אל שלושת הטעמים העומדים בבסיס החובה להגן על בעלי חיים - טעם מוסרי טהור המנותק מהתועלת לאדם ונובע מחמלה כלפי חיות עת הם נפגעים מבלי יכולת להגן על עצמם; טעם חינוכי על מנת שהאדם לא יהפוך לאכזר וקהה נשמה, וטעם אקולוגי שכן פגיעת האדם בבעלי החיים מפרה את האיזון בטבע, ובכך נפגעת גם האנושות באופן עקיף.

אל הטעם המוסרי העומד בבסיס הצורך בהגנה על בעלי חיים התייחס בית המשפט העליון בהרחבה ברע"א 1684/96 עמותת "תנו לחיות לחיות" נ' מפעלי נופש חמת גדר בע"מ (1997), בכתיבת הדברים הבאים:

"מה טעם מצאו בתי-משפט ומחוקקים לקבוע הלכות ולחוקק חוקים להגנת בעלי-חיים? חשוב שנעמוד על התכלית, ולו משום שהתכלית היא אף שתקבע את גבולות ההלכה והחוק. מסתבר שהחוק וההלכה בנו עצמם על כמה וכמה יסודות, ועתה נעמוד על יסודות אלה אחד לאחד. היסוד הראשון והעיקרי בונה עצמו על תחושתנו - תחושת הלב, כי התעללות בבעל-חיים, התאכזרות אליו, עינויו, הינם מעשים בלתי מוסריים, בלתי הגונים ובלתי הוגנים. תחושת החמלה שאנו חשים כלפי בעל-חיים שמתעללים בו נובעת ממקום עמוק בליבנו, מרגש המוסר שבנו, רגש הנחרד נוכח פגיעה בחלש ובחסר-ההגנה. צווינו מלידה להגן על החלש, ובעלי חיים הם חלשים. בעל-חיים ליד האדם הוא כילד, תמים וחסרהגנה. התעללות בילד תזעזע אותנו וכן היא התעללות בחיה. החיה - כמוה כילד - הינה תמימה. אין היא מכירה ברוע ואין היא יודעת כיצד להתמודד עימו. החיה מתקשה להגן על עצמה מפני האדם, והמלחמה בין האדם לבין החיה היא מלחמה בין מי שאינם שווים. האדם מצווה איפוא להגן על החיה כחלק מן הציווי המוסרי להגן על החלש. מיצוות צער בעלי חיים באה, איפוא, להגן על בעלי החיים באשר הם, יצורים שהאלוהים נתן בהם נשמה. כל מי שאלוהים בלבבם, יעשו ככל שיוכלו - איש איש ממקומו - כדי שהאדם לא יענה בעלי חיים, לא יתאכזר אליהם ולא יתעלל בהם. ומליבו של האדם נחצבה ההלכה ונחקקו החוקים

להגנת בעלי-החיים".

מן הכלל אל הפרט

14. הסוגיה הדורשת הכרעה בהליך שלפני היא סוגיית ההכרעה שבין זכות הפרט לשמירה על קניינו, לבין הדאגה לשלומם של בעלי חיים וזכותה של החברה למניעת עבריינות חוזרת כלפיהם.

הליך התפיסה שבוצע במקרה זה הוא הליך זמני שנועד ליתן מענה לתקופת ביניים ואין בו לקבוע זכויות בחפץ או להעיד על שייעשה בו באם המבקש יורשע בבוא העת (ר' בש"פ 2013/13 **מדינת ישראל נ' עודד גולן** (16.10.13)). רשות חוקרת רשאית להחזיק בחפץ, בכפוף לכך שאם תוך 6 חודשים לא הוגש כתב אישום, הוא יוחזר לאדם שמיידיו נלקח, אם לא קבע בית המשפט אחרת (ר' הוראת סעיף 35 לפסד"פ). עם זאת, גם כאשר קיימת סמכות להמשיך ולהחזיק בתפוסים, יש לבחון אם ניתן להשיג את מטרת התפיסה בדרך שיש בה פגיעה קלה יותר בזכות הקניין. מסקנה זו נובעת מקיומה של חזקת החפות בשלב זה, מהפגיעה בזכות הקניין שיוצרת תפיסת הרכוש ומחובת הרשות לשקול אמצעים פוגעניים פחות להשגת התכלית.

בהקשר זה קבע בית המשפט העליון ברע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל :

"המשך החזקת החפץ שנתפס...יש בו לפגוע בזכות הקניין של הבעלים...מכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית-המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכלית ראויה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעלים במידה העולה על הנדרש."

כאשר "החפץ" התפוס הוא בעל חיים, יש לשקול שיקולים נוספים שעניינם מניעת פגיעה בלתי מידתית בבעל החיים עצמו. כך בהתאם להוראת סעיף 12א' לחוק להגנה על חיות הבר הקובע כי **"מי שניתנה לו סמכות לפי חוק זה רשאי, בעת הפעלת סמכותו, לשקול שיקולים לצמצום פגיעה ברווחתם של בעלי חיים"**.

15. עיינתי בתיק החקירה ומצאתי כי יש בידי משיבה 2 ראיות ברורות לביסוס החשדות המיוחסים למבקש. המבקש הודה בכך ששחט את האיילה שתצלומיה ותצלומי מקום שחטתה אשר על פי הראיות בוצעה באופן לא מקצועי, תוך התעללות וגרימת סבל קשה, בין אם במקרה המסוים הזה נעשה הדבר למען בצע כסף ובין אם לאו, זעזעו והעציבו אותי עד מאוד, במיוחד לנוכח העובדה שמי ששחט אותה באופן הזה הוא אותו אחד שאמור היה לטפל בה ולדאוג לשלומה. זאת ועוד, פרטי הרשעתו הקודמת של המבקש מלמדים על כך שביום 31.5.21 הוא הודה בבית משפט השלום בטבריה (ת"פ 6434-12-20) בכך שבמהלך התקופה מאז שנת 2015 ועד חודש מרץ 2018, נהג לשחוט איילים אותם גידל בחווה שבבעלותו ולסחור בהם תמורת כסף, לרבות בשני מקרים בהם קבל היתרים להעברת איילים ממקומות שונים בארץ אל החווה שלו. בעקבות הרשעתו נדון המבקש למאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך של 25,000 ₪, התחייבות כספית על סך של

75,000 ₪ וצו של"צ בהיקף של 350 שעות. אלא שלמרבה הצער מסתבר כי עונשים אלה וגם הליכת משיבה 2 לקראתו בהותרת ההיתר שהיה לו להחזיק באיילים תחת מגבלות מסוימות שנקבעו בעקבות ההרשעה, לא הרתיעוהו. בחקירתו לאחר שנעצר בתיק הנוכחי, הודה המבקש כי מאז הרשעתו הקודמת "שחט רק איילים נקודים ולא אדומים", בהמשך חזר בו וטען כי עשה כן "רק פעם אחת" ובנוסף לכך טען כי את שחיתת האיילה שבעקבותיה נעצר הפעם, ביצע רק לאחר ששודל לעשות כן ולא בעד תשלום.

16. תפיסת 8 האיילים במקרה שלפני בוצעה בעיקר במטרה למנוע התעללות והתאכזרות מצד המבקש כלפיהם וכלפי האיילים הנוספים בהם הוא מחזיק בהיותו הבעלים והמנהל של חוות האיילים ליד יער אודם שברמת הגולן. ההסברים ששמעתי מפי ב"כ המשיבות לכך ששאר האיילים בחווה נותרו בחזקתו מאז בוצעה התפיסה ועד כה, נשמעו לי אמיתיים וסבירים שכן מאז התפיסה (ב- 29.8.22) ועד למועד בו הוגשה הבקשה שלפני (8.9.22) חלפו רק 10 ימים מתוך 30 הימים שניתנו לה לצורך ביצוע הצו במלואו. **עם זאת, אני סבורה כי לא יהא זה נכון וגם לא סביר להותיר את המצב הנוכחי על כנו למשך זמן רב נוסף. דעתי היא שמשיבה 2, אשר במהלך יותר מחודש וחצי מאז מעצר המבקש ותפיסת 8 האיילים ועד לדיון שהתקיים בפני ביום 31.10.22 (המועד בו הועבר תיק החקירה לעיוני לצורך מתן החלטה זו) יכולה וגם היה עליה להמשיך ואף להשלים את חקירתה, תצטרך לקבל החלטה בדבר הגשת כתב האישום נגד המבקש - כן או לא, בתוך 15 ימים מיום שהחלטתי ותיק החקירה יימסרו לידיה. בנוסף ובמקביל לכך, תצטרכנה המשיבות להשלים את תפיסת האיילים שבחווה, ו/או לפעול במישור הנוגע לתוקף/היקף ההיתר המאפשר למבקש את המשך החזקתו בשאר האיילים. כך בהתאם להצהרת ב"כ משיבה 2 וגם בהתאם למידת ההגיון והסבירות.**

למען הסר ספק אבהיר כי העובדה שבמקרה נושא הרשעתו הקודמת של המבקש נערך השימוע המינהלי לפני שהוגש כתב האישום, אין בה כדי לשנות ממסקנותי במקרה הנוכחי שבו בחרו המשיבות, וטעמיהן עמן, לפעול בדרך שונה.

17. סוף דבר, במצב הדברים המתואר לעיל, שוכנעתי כי מדובר במקרה המקים חשש ממשי לשלום האיילים שנתפסו ואשר כעת - כך לטענת משיבה 2, נמצאים במקום חלופי מתאים ומוגן, וגם לשלומם של שאר האיילים אותם רשאיות היו המשיבות לתפוס מכח הצו שניתן, אך בשלב זה בחרו להמנע מכך, עד למתן החלטתי בבקשה דנן.

הבקשה נדחת אם כן, בכפוף לתנאים המפורטים בסעיף 16 לעיל.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

תיק החקירה יימצא בלשכתי החל ממחר - 10.11.22 בשעה 10:00 ובהעדרי, תוכלנה המשיבות לקבלו באמצעות פקיד העזר של בית המשפט.

ניתנה היום, 09 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.